

Prædiken til 5. søndag efter påske Joh. 17, 1-11

Jesus beder om herlighed, simpelthen, i mange ord, men det er det, han beder sin Far om: Herlighed: Herliggør mig nu! Gennem alt, han har gjort, har han åbenbaret Gud for disciplene, og derved får de del i det evige liv, han selv har. Derfor beder Jesus for dem, Faderen har givet ham.

Hvordan kan vi kort udtrykke, hvad Jesus her siger?

- Goddag, sagde den lille prins.
- Goddag, sagde købmanden.

Det var en købmand, der solgte vidunderpiller, som var i stand til at stille tørst. Man tager én om ugen, og så føler man ikke mere trang til at drikke.

- Hvorfor sælger du dem? spurgte den lille prins.

- Det er kolossalt tidsbesparende, sagde købmanden. Vi har haft eksperter til at regne det ud. Man sparer treoghalvtres minutter om ugen.

- Og hvad bruger man så de treoghalvtres minutter til?

- Til hvad der passer en ...

- Ja, hvis det var mig, der havde treoghalvtres minutter til min rådighed, svarede den lille prins, så ville jeg bruge dem til i fred og ro at vandre til en kilde.

Treoghalvtres minutter om ugen – det er sådan cirka den tid, en gudstjeneste varer.

Det er minutter, som spares ved at tage en vidunderpille, så man ikke behøver at drikke.

Der er *masser* af vidunderpiller i omløb. Og derfor er der mindst treoghalvtres minutter om ugen, som vi kan bruge til, hvad der passer os.

Her i gudstjenesten kan vi drikke af den kilde, der gør, at vi aldrig mere skal tørste. Som gør, at vi aldrig mere tænker på, om vi kunne slukke tørsten ved at gå til en anden kilde.

Ja, men den kilde får os også til at vokse, som det hedder hos profeten Esajas:

For jeg udgyder vand over den tørstige jord, strømme af vand over det tørre land; jeg udgyder min ånd over dit afkom og min velsignelse over dine efterkommere.

De skal spire frem mellem græs, som popler ved vandløb.

Som popler ved vandløb.

Det er en følelse af at være eet med naturen, med Gud, med alting, at have hjemme i verden, i Guds verden, at have et ubrydeligt fællesskab med Gud, at mærke Guds Ånd blæse i vore hjerter og iblandt os.

Redaktion

Sognepræst
Margrethe Dahlerup Koch
Høbrovej 3
6980 Tim
mdk@km.dk

Sognepræst
Søren Jensen
Byløkken 27
8240 Risskov
sjen@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 3373 2800
vartov@vartov.dk

Vi har det hele – og vi har det tørre land. Det tørre land – det er Skriftens ord, det tørre land – det er vore dage. Det tørre land – det er måske vort fællesskab. Men Gud har udgydt sin Ånd i vore hjerter. Lad os tage imod af hans Ånd, lad os åbne for hans Ånds kilder!

Kun Helligånden kan gøre det under, at vort liv forvandles fra ørkensand alene til et landskab, hvor der er en kilde.

Kun Helligånden rører os sådan, at vi kan sukke om alting, og Guds Ånd vil komme os til hjælp, selv sukke med os.

Gå i forbøn for os efter Guds vilje.

Og hvorfor skulle vi skjule for hinanden, at Gud har så meget til os, som kan gøre os så rige, så rige?

”Vi ved, at alt virker sammen til gode for dem, der elsker Gud, og som efter hans beslutning er kaldet”.

Nu skal vi ikke spørge, hvorfor vi er kaldet, men snarere leve i det kald, vi har fået.

Ved nærmere eftertanke kalder Gud på enhver, men ikke alle ønsker at følge kaldet.

Det er indimellem hårdt, vi kan ikke sige, vi alle er i paradiset på forhånd. Vi kan heller ikke sige, at det med troen er lige meget, når vor Herre Jesus lægger al vægt på troen og det at kende Gud.

Det er netop dette, der er så vigtigt for Jesus: at vi skal kende Gud gennem ham, og at vi skal holde fast ved hans ord.

Og det fællesskab, han har stiftet, og som han beder om, må være eet, det er fællesskabet af disciple, der holder fast ved hans ord og kender den eneste sande Gud og Jesus, som Faderen har udsendt.

Det er det fælles grundlag, den fælles tro,

der skaber det kristne fællesskab, et inderligt fællesskab, hvor vi er eet, som Faderen og Sønnen er eet.

I dette fællesskab skaber Herren også handlinger i verden.

Vi er ikke sat til at være uvirksomme, nej, men virksomme vejledt af Helligånden, midt i skrøbelighed, men med udholdenhed.

Så skaber Guds Ånd da også i vor skrøbelighed sit værk, som lidt efter lidt opstår og bliver til.

Ved starten var det også et fællesskab, hvor apostlene havde en tjeneste ved bordene, som vi hørte i Apostlenes Gerninger.

Vi har også en tjeneste ved bordene – på en eller anden måde. Nemlig at stå hinanden bi. Også med forbøn for hinanden f.eks. Også forbøn for dem, der er syge.

Ja, vi skal måske til at bede mere direkte for hinanden, give mulighed for, at syge kan blive salvet og bedt for.

At Guds herlighed også på den måde må skinne ud i verden, at vor tro også må styrkes gennem at se Gud virke underfuldt. Ikke at vi alle bliver helbredt. Men apostlen spørger alvorligt om, hvorfor der er så mange syge i menigheden.

Vor Herre har ladet os høre, at tegnene skulle følge med til dages ende, så lad os ikke afvise at bede for de syge, men forvente, at Gud også på den måde vil herliggøres i verden, at hans navn må blive helligt for os.

Johannes Glenthøj

Samsø

Salmer:

18, 36, ”Lagt på bakkedag og høj”, 463